

Meteorológiai rakéta

Az év első meteorológiai rakétáját bocsátották fel a Szekalszkij szovjet kutatóhajóról, amely jelenleg az Indiai-óceánon tartózkodik. Errefelé tart egy másik szovjet kutatóhajó is, fedélzetén hidrometeorológusokkal. Az idén több mint 20 utat tesz nyolc szovjet óceánjáró hajó, amely elektronikus számítógépekkel és magas légköri szondázáshoz szükséges rakétaberendezésekkel van felszerelve. Az „űző intézetek” pontosan feltérképezik a légköri jelenségeket azonos időpontban, egy szélességi kör mentén, de a föld különböző pontjain. Az adatok az időjárás előrejelzése szempontjából fontosak.

A kerek kenyér

Örüljünk, örvendezzünk! Végre megtalálták a titkot. Századok veritékes küzdelme meghozta ragyogó eredményét.

Azt hittük, ez a generáció sem éri meg. Halljátok meg emberek, nagy pillanatok, történelmi idők tanúi vagyunk! Elindult már az ember a csillagokba, de ez aprócska dolog ahhoz, hogy Bordányban föltalálták a mindig friss, mindig jó, mosolygós szép fehér kenyer nagyüzemi sütésének a módját.

Néprajztudósaink régóta jegyezték, hogyan lesz a tiszta lisztből mindennapi eledelünk. Ha most írunk munkájukat, a receptbe egy adag erős, késhegyig menő konkurenciát is bele kellene írniok. Mert a csoda titka egyedül a konkurencia.

Sütőüzemet nyitott Bordányban a Munkásor Tsz. Dagadó kerek kenyeret süttött a pék. Mi kell más a bordányi népnek? Ezt a kenyeret kezdte venni. A sütőipari vállalat, látva piaca összeomlását, a hosszúkás kenyérről szintén áttért a kerekre. Hozta Bordányba, lássák, mit tud ő, ha akar. Megkezdődött a titkos háború. A nagyágú puskaporának fojtásába ilyen tényezők is belekerültek: mikor akarja a kedves vevő a meleg kenyeret? Reggel, délben, este? Amikor a vevő akarja. Kérem, mi a vevőért vagyunk, az a dolgunk, hogy mindennapi kenyeret és örömet szerezzünk neki.

Ekkora kedvességre korunk minden vezetője megszédülne. Hová menjen mármost? Itt is jó a kenyér, ott

is friss. Legalább csak egy icipicit sütné rosszabbat az egyik, mint a másik!

Komoly háborúban mindig akadnak segítő nagyhatalmak. A dorozsmai fogvasztási szövetkezet éppen akkor, amikor legtétovább volt a kedves vevő, akkor nyilatkozta ki, mennyire új helyzetet teremtett a kellemesen púpos kerek kenyér a hagyományosan lapos hosszúkással szemben. Incifinici bicskával, de még konyhakéssel sem lehet azt szépen megszegni. Ahhoz kenyérvágókés kell. És lássa a kedves vevő, milyen az ő szövetkezte, ajándékba kap egy soha nem rozsdásodó kenyérvágó pengét. Haza-vinni is nem ez a szép kenyeret. Senki nem foghatja a hóna alá, meg nem is illik ezt már úgy vinni, mint a régít. Itt a szatyor, a kenyeres kosár, tessék abban megpróbálni! Nyugodtan tessék vinni, ez vele jár az új kenyérről. Értse meg kérem, nem is kell visszahozni a kosarat. Jó étvágyat is kívánunk hozzá.

Irigykedve nézi a város-lakó újságíró századunk legnagyobb kenyérharcát. Forgat a fejében sánda, reményeket, hátha eszébe jut egyszer egy vállalkozókedvű termelőszövetkezetnek, hogy sütőüzemet létesít Szegeden. Nem kellene nagy, csak akkora, hogy a külvárosokig is ható konkurencia süljön ki belőle. Jól jönne nekünk is a hosszú kés, a szép szatyor — és a mindig friss, mindig puhá, mosolygósan fehér, kerek kenyér, reggel, délben és este is.

H. D.

A szovjet vasút villamosítása

P. Muratov, a Szovjetunió közlekedésügyi miniszterhelyettesének az egyik szovjet lapban megjelent cikke szerint a szovjetunióban 32 000 kilométer hosszúságú vasútvonalat villamosítottak.

A Szovjetunió ezzel a vasútvonalak villamosítása tekintetében világviszonylatban az első helyre került. A világ villamosított vasútvonalainak 25 százaléka a Szovjetunió területén található.

Magyar műszörme

Új üzemrész építését kezdték meg a Lakátextil Vállalat szombathelyi központi gyárában. Felsőruházati ciklusra alkalmas műszörme készül majd itt. A kabátnak is megvarrható magyar műszörme 1971-ben jelenik meg az üzletekben. A 2,5 millió forintos költséggel épülő 600 négyzetméteres csarnokba Csehszlovákiából vásárolnak hűtőgázot, műszörme-kikészítő és egyéb, a felsőruházati műszörme gyártásához szükséges gépsorokat.

Újabb három lavina

Harminckilenc halálos áldozat — Mentés hóviharban

A franciaországi Val d'Isere-ben, ahol kedden harminckilenc halálos áldozatot szedő katasztrófális lavina zúdult le egy alpesi üdülőtelepre, további lavinaveszéllyel kell számolni. A hatóságok megtették minden előkészületet, miközben még folyik a keddi szerencsétlenség következményeinek felszámolása. A 39 halálos áldozat híre ellentétben áll a korábban bejelentett számakkal — negyvennyolc halálesetet jelentettek — három fiatal kiránduló azonban továbbra is az eltűntek listáján tartanak. Összesen 32 sebesültet szállítottak kórházba.

Val d'Isere-ben és környékén továbbra is erősen hull a hó, miközben a mentőosztagok — közöttük különlegesen kiképzett alpesi vadászok — áldozatok vagy

túlélők után kutatnak a romok között. Ha az időjárás engedi, azonnal elindul egy katonai gépkocsioszlop a katasztrófa sújtotta körzetbe. A harminckét kilométer hosszú, hótorlaszok borította országút nyolc pontján áll fenn újabb lavinaveszély.

A betemetett turistaközpont környékén levő szállodákat, menedékházakat kiürítették, mert nem tartják az ott tartózkodást biztonságosnak. Esetenként a rendőrségnek kellett közbelépnie, mert a szállodatulajdonosok tiltakoztak az „üzlettrontás” miatt. A kilakoltatottakat mozikban, középületekben helyezték el, sőt, még a helyi börtönben is turisták vannak.

Macellin francia belügyminiszter, aki az éjszaka Bourg St. Maurice-ból úgy tudott elvergődni Val d'Isere-be, hogy gépkocsija előtt hóéke haladt, később el-

A nagy emberek panasza

Bizony, kinek-kinek megvan a maga keresztje. A kis emberek sem kivételek. Mármint a 39-esnél apróbb férfiak, tehát azok, akik ilyen kurta számú cipőt viselnének — ha kapnának. Mert jaj, leginkább nem kapnak. E régi panaszszavak süket fülekre találnak a hazai cipőgyárosoknál. Kis emberek panasza címmel a Népszabadság február 11-i számában ír erről Szántó Jenő kollega, s én őszintén egyetérték vele. Igazat dohog minden bizonnyal. Egy helyütt azonban kissé elveti a súlykot. „Így mifelőlünk 39-en alulról nézve — írja — valósággal földi paradicsom lehet a nagyobb lábúak élete. Micsoda választék, színben, árban, minőségben!”

Erre mondjuk mi nagy emberek,

pontosabban hosszú növéseük, tehát 46-os, vagy ennél is kiadósabb lábbal megáldottak: ahogy azt Mórcka elképzelte! Minket csak ne irigyeljen senki, nekünk is van tapogathatóvaló fájdalomunk. S ez a fájdalom minálunk nem lelki, hanem fizikai. Hol a sarkunk, hol a bütünk sajog erősen, mivel szorít a cipő. Szó sincs róla, mi soha nem unatkozunk benne, nem lóg-lötyög a lábunkon, ahogyan a kis emberek kesérgik. Mi „nagyok” azért bosszankodunk, mert a kiszemelt jópofa lábbeli legtöbbször kicsinek bizonyul és halvány reményünk nincs arra, hogy valahol nagyobbra lelünk.

Mondom a magamét. Nekem Szeged túlságosan kisváros ahhoz, hogy itt az év bármely szakában megfelelő cipőt találjak. Pestre kell utaznom hosszú-hosszú kálváriát járni végig, gyakran hiába. Mert nemcsak a 39-esekre, hanem a 46-osokra se gondolnak ott, ahol ezt a fontos öltözködési kelléket szabják,

szegelik és kaptafazzák. Jó is volna, hogy én akkor vegyek cipőt, amikor éppen pénzem van rá! Ellenkezőleg: ha nagybácska cipőt látok a kirakatban, akkor szaladok kölcsönkérni rávalót. Az meg egyenesen illúzió, hogy én szín, fazon, minőség vagy ár között válogathassak. Csak egyetlen szempontból jöhet számításba bármely bolt kollekciója: beleléphető-e a lábam, vagy sem. Ha igen, akkor az némi reménnyel kecsegtet, hogy bizonyára kaphatok egy számmal nagyobbbat. Általában azzal szoktam beköszönni a boltba: „A legnagyobb cipőt kérem.” És legtöbbször — csak rám néznek — azt kapom helvette: „Sajnálom...”

Már ismernek. Mihelyt átlépem a küszöböt, máris meszel az eladó, hogy ne fáradjak beljebb, nincs az, amit keresek. Ilyenkor szégyenkezve fordulok vissza, mert megint kellemetlenséget okoztam. Hát persze hogy én vagyok a hibás.

F. N. I.

r ö v i d e n

Gyakornokok

— Megbízólevél-átadás. Losonczy Pál, az Elnöki Tanács elnöke, szerdán fogadta Derek Sherborne Lindsell Dodson, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyság új magyarországi nagykövétét, aki átadta megbízólevelét.

— Kalmár László egyetemi tanár, a József Attila Tudományegyetem professzora egyhetes tanulmányútra Csehszlovákiába utazott, ahol részt vesz és előadást tart a Smolenicében rendezendő algebrai nyelvészeti szimpóziumon.

— Új szereplők a Lammermoori Luciában. Donizetti operájának keddi esti szegedi előadásán a beteg Lehoczy Éva helyett Gábor Artemisz, az évekkel ezelőtt már Szegeden szerepelt kóloraturszoprán énekelt a címszerepet. Arthur szolámára az ügyancsak megbetegedett Vargha Róbert helyett Vadas Kiss László ugrott be. Az új szereplők nagy sikerrel mutatkoztak be.

— Színészbált rendez február 27-én, pénteken a Tisza Szálló összes termeiben a Szegedi Nemzeti Színház. Meghívók február 13-tól a színház Kárácz utcai szervezőirodájában igényelhetők.

— Ámokfutó. A gdanski rendőrség ámokfutót tartóztatott le Jan Pancewicz 35 éves férfi személyében. Pancewicz részegen beült egy utcán hagyott autóbuszba és eszevesztett száguldásba kezdett. Percek alatt három személygépkocsival és egy teherautóval karambolozott, majd felszaladt a járdára. Kildöntött két lámpaoszlopot, s halálra gázolt egy 23 éves nőt és életveszélyesen megsebesített egy 22 éves férfit. Az ámokfutót őrizetbe vették.

— Az iktatásra mindig figyeljenek!

— Mészáros Dezső, a szegedi származású szobrászművész készíti el a Radnóti Gimnázium névadójának, Radnóti Miklós költőnek szobrát az iskola számára. A gimnázium képviselői a napokban tekintik meg a készülő alkotást.

— Kádár György festőművész nagyméretű pannót készített az újszegedi pártiskola számára. Az Olajbányászok című munkát nemrégiben szerelték fel.

— Piac. A tegnapi hetipiacon megszűnt a hónapok óta tartó „baromfiuralom”. Mindössze 150 darab tyúkot hoztak a közös gazdaságok, s az áruk is olcsóbb lett. Kilóit 24—25 forintért adták. Főzélékfelekből viszont nagy volt a felhozatal. A dorozsmai József Attila, a szegedi Móra, az Új Élet és a forráskúti Haladás Termelőszövetkezet összesen több mint 3 ezer kilogrammot árult. A tojást a MEK pavilonjában 1,50-ért lehetett kapni, de néhány magántermelő csupán 1,30-at kért darabjáért.

— Első díjat nyert a Vadróza. A szicíliai Agrigento-ban február 4 és 8 között rendezték meg a hagyományos Virágzó mandulafa ünnepet, s ennek keretében a 17. nemzetközi folkloresztívtá. A seregszemlén két olasz és tizenkét külföldi köztük a magyar Vadróza együttes vett részt. A fesztívtá zárónapján mintegy 60 000 főnyi közönség előtt G. Zannini szénator, a Színházügyi és Idegenforgalmi Minisztérium államtitkára nyújtotta át — a zsűri egyhangú döntése alapján — az építők Vadróza együttesének a verseny első díját, az Aranytemplom-díjat.

— Japán mesterséges hold. A japán tudósoknak ötöd-szöri kísérletre sikerült mesterséges holdat bocsátani földkörüli pályára. A szatelitát kilenc és fél tonna összsúlyú, 16 méter hosszú, négylépcsős rakéta hordozta, amelyet a tokiói egyetem űrkutatási és űrhajózási intézetének dél-japáni központjából, Ucsinurából szerdán, magyar idő szerint 5.26 órakor bocsátottak fel.

— Zárszámadások. Február 20-ig fejezik be a termelőszövetkezetek zárszámadó közgyűléseit. A szegedi járásban csupán néhány gazdaság nem tartotta még meg ezt az ünnepi akust. Szegeden hétfőn kezdik a zárszámadó közgyűléseket.

— Hunok, avarok, magyarok címmel nyílik kiállítás a Móra Ferenc Múzeumban. Az érdekesnek ígérkező bemutatón a szabadtéri játékok idei előadásorozatának alkalmából nyitják meg.

— „Jackie” levelei. Egy New York-i boltban megvételre kínálták Jacqueline Onassisz (a volt Kennedy-né) négy. gyengéd hangú levelét, amely az egykori hadügyminiszter-helyettesnek, Roswell Gilpatricknak szölt. „Jackie” többek között eljegyzések iránt érdeklődött, változatlan érzelmeiről biztosítva őt. Gilpatrick szerint a leveleket ellopták tőle — valószínűleg annak az ügyvédi irodának az egyik munkatársa, ahova a politikus lemondása után betársult. A leveleket most a hatóságok zárolták, miután Gilpatrick ezt hivatalosan kérte.

Elbúcsúztatták Kuncsni Györgyöt

A Farkasréti temetőben szerdán mely részvétellel kísérték utolsó útjára Kuncsni György kétszeres Kossuth-díjas festőművész, a Magyar Népköztársaság Erdemes Művészeti, a Képzőművészeti Főiskola és az Iparművészeti Főiskola elhunyt tanárát. A virágokkal borított ravatalnál a hozzátartozók mellett nagy számban rótták le kegyeletüket pályatársai, művészkollégái, harcostársai, tanítványai és tisztelői. Somogyi József Kossuth-díjas szobrászművész, a Képzőművészeti Szövetség elnöke gyászbeszédében méltatta Kuncsni György életművét.

— Tartalékolás. A kiskundorozsmai József Attila Termelőszövetkezetben sikeres volt az elmúlt esztendő. Jutott bőven a tásasnak és elegendőt tartalékoltak az idei évre is. Természetben több mint másfél millió forint értéket, a felesztési alapra 4 és fél milliót, a szociális alapra pedig 520 ezer forintot.

— Radioaktív plutóniumot találtak földmintákban több kilométernyire az Egyesült Államok atomerő-bizottságának coloradói kísérleti telepéről, ahol májusban tűz pusztított. Az illetékesek nem hajlandók közölni, vajon a tüzeset idézte-e elő a radioaktív szennyeződést, vagy pedig a föld alatti nukleáris kísérleti robbantások.

— Karnevál, halottakkal. Lezajlott a karnevál Rio de Janeiróban és Sao Paulóban. A mérleg ezúttal különösen szomorú. Rio: 66 halott. 1638 letartóztatás. Sao Paulo: 56 halott. Az áldozatok közé számították mindazokat, akik a karneváli időszakban öngyilkosok lettek, megölték őket, vagy közlekedési balesetben veszítették életüket.

— A főlías növénytermesztés legújabb eredményeiről tart előadást dr. Turi István egyetemi adjunktus ma, csütörtökön délután 6 órai kezdettel Mihályteleken, a Mór-cz Zsigmond művelődési házban. Az előadásra a mezőgazdasági könyvnap alkalmából kerül sor.

Gyászközlemények

Köszönetet mondunk mindazon rokonoknak, ismerősöknek, akik szerették halottunk, STELCZNER GEZÁNE temetésén megjelen-tek, részvétükkel és virágokkal mély fájdalomukat enyhíteni igyekeztek. A gyászoló család, Tabán u. 18. T. 4971.

Köszönetet mondunk mindazon rokonoknak, ismerősöknek, akik szerették halottunk, LIPTAK GYÖRGYNE temetésén megjelen-tek, részvétükkel és virágokkal mély fájdalomukat enyhíteni igyekeztek. A gyászoló család, Lenin krt. 13. T. 4962.

CSÜTÖRTÖK.
1970. FEBRUÁR 12.

DÉLMAGYARORSZÁG